

ಮೂರು ಮಂಗಳ ಕಥೆ

ಮಂಗಳನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಮಂಗ ಬುದ್ಧಿ, ಮಂಗಚೇಷ್ಟೆ, ಮಂಗನಂತಹವನು, ಬಾಲವಿಲ್ಲದ ಮಂಗ - ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಂಗನೆಂದರೆ ಚಿಂಚಲತೆಯ ಸಂಕೇತ ಎನ್ನುವಂತೆಯೇ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಸುಮ್ಮನಿರದ ಅದರ ವಿಕೃಷ್ಟ ನಡವಳಿಯೂ ಈ ಆರೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಜಾಣಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲದ ಅದು ತನ್ನ ಕಟಿಚೇಷ್ಟೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು.

ನಾವು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೇದು ತಂದ ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು ನೀರುಕುಡಿಯಲೆಂದು ಹೋದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಮರಳಿ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಟೋಪಿಗಳೆಲ್ಲ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೋತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಟೋಪಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಸಹ ಒಂದು ಟೋಪಿಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತೆಗೆದು ರಫ್ತು ನೆಲಕ್ಕೆಸೆಯುತ್ತಾನೆ. ತಕ್ಷಣವೇ ಅವುಗಳೂ ನೆಲಕ್ಕೆಸೆಯುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಕತೆಯೆಂದರೆ, ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಔತಣಕೂಟವೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಮಂಗವೊಂದು ಮೊಸಳೆಯ ಸಹಾಯ ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೊಸಳೆ ನದಿಯ ನಡುಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮಂಗದ ಹೃದಯವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬಯಸಿದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಯಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಜಾಣನಾದ ಮಂಗ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಮರದ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಮಂಗನನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಅಪರೂಪದ ಜಾಣತನದ ಕಥೆ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ತಾಯಕರುಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ತನ್ನ ಮರಿಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಮುಕಿ ಹಿಡಿದು ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ತಾನು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರೋರ್ವದ ಕತೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಕತೆಗಳಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಚಿತ್ರವೆಂದರೆ 'ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನೋಡದ, ಕೇಳದ, ಆಡದ' ಮೂರು ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳದು. ಗಾಂಧೀಜಿ ಮಾದರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ, ಇತರರಿಗೂ ಮಾದರಿಯೆಂದು ತೋರಿದ ಈ ಮಂಗಳ ಚಿತ್ರ ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲದ್ದು. ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಚೀನಾದ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಕನ್ಫ್ಯೂಶಿಯಸ್ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. 'ಸ್ವಾಮ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಡ, ಮಾಡಬೇಡ, ನೋಡಬೇಡ, ಕೇಳಬೇಡ' ಎಂಬ ಮಾತು ಅವನ ಅನುಭವದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. 17ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜಪಾನಿನ 'ನಿಕ್ಕೆ' ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ತಾಶೋ ಎಂಬ ದೇಗುಲದ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಈ ಮೂರು ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಕನ್ಫ್ಯೂಶಿಯಸ್ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜನರ ನಡವಳಿಯನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಹೋರಾಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚೀನಾದ ನಿಶಿದತ್ತು ಪ್ಯೂಜಿ ಎಂಬ ಸಂತ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ಈ ಮಂಗಳ ಕೊಡುಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಹಿಂಸಾವಾದಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು ಬಹುಕಾಲ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಈ ಮಂಗಳನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿ ಪೇಪರ್ ವೈಟ್‌ಗಳಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಸಗರಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣನವರ ಸಮಗ್ರಕತೆಗಳ ಸಂಕಲನ 'ಕಣಜ'ದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದು ಕಥೆ 'ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಮೂರು ಮಂಗಳ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬದಲಾಗುವ ಮುಖಗಳನ್ನು ಮೌನವಾಗಿ ಕೆದಕುವ ಆಶಯವುಳ್ಳದ್ದು. ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಆಡಳಿತದ

ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕತೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ದಫೇದಾರ್ ಒಬ್ಬ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಹೇಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಪೊಲೀಸಿನವರು ಜನರನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೋತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಂಬ ಆಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೋತಿ ಆಡಿಸುವ ಮಂಚನನ್ನು ಅವನ ಮೂರು ಮಂಗಳಗಳ ಸಹಿತ ಹಿಡಿದು ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ತಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಕೋತಿಗಳ ಹೆಸರು ರಾಮ, ಸೀತೆ, ಅಭಿಮನ್ಯು ಎಂದಾಗಿರುವುದು ಕೂಡ ಒಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯವೇ. ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಓದಿರುವ ಅವನು ತನಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕದ್ದರಿಂದ ಕೋತಿ ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತೇ ವ್ಯಂಗ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಈ ಕೇಸ್ ಬಗ್ಗೆಹರಿಸುವ, ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಹರಣ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆದು ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಮಂಚನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೆ ಅವನ ಕೋತಿಗಳು ಬೀದಿಪಾಲಾಗುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟತ್ತು ದಿನಗಳಾದ ನಂತರ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲಿನ ಹೊರಗೆ ಮೂರು ಕೋತಿಗಳು ಮಲಗಿರುವುದನ್ನು ಸೆಂಟ್ರಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನಿಗಾಗಿ ಕಾದ ಅವು ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಆಹಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಅಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಕೋತಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಬೆಸಗರಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ ತಾವು ಕೇಳಿದ ಈ ಕತೆಯನ್ನು ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದು, ಅದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೇಲಿನ ಹಲ್ಲೆಯನ್ನು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಎದುರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಮಾತನಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಕನ್ಫ್ಯೂಷಿಯಸ್ ಹೇಳಿದ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವದ ಮಾತಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣಜೀವವಿರುವುದನ್ನು ಈ ಕತೆ ಧ್ವನಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

■ ಅಮೃತಮತಿ

ಮಾತೆ ಮತ್ತು	
<ul style="list-style-type: none"> ● ಧನವಿದ್ದವರೇ ಧನಿಕರಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನವೇ ಧನದ ನಿಧಿ. —ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥ ● ಸಾಯುವುದು ಸುಲಭ, ಬಾಳುವುದು ದೊಡ್ಡ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. —ಎಸ್.ಎ. ರಂಗಣ್ಣ ● ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾನವನೂ ಪೂರ್ಣ ಸುಖಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಪೂರ್ಣ ದುಃಖಿಯೂ ಅಲ್ಲ. —ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಆಯುಧ. ಅದರ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬದಲಿಸಬಹುದು. —ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ ● ಪ್ರೇಮವು ಪಾಪಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ. —ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ● ತಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲ್ಲೆನೆಂದು ತಿಳಿಯುವವನೆ ಮೂರ್ಖ. —ಮಹಾಭಾರತ
<ul style="list-style-type: none"> ● ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಗುರಿಯಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಗುರಿ. —ಜಾನ್ ರಸ್ಕಿನ್ ● ಬರಿಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವನಿಗೆ ಆಹಾರವೇ ದೇವರು. —ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ● ತಿಳಿದು ಬದುಕುವುದು ಮನುಷ್ಯ ಧರ್ಮ; ತಿಂದು ಬದುಕುವುದು ಪ್ರಾಣಿ ಧರ್ಮ. —ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ 	